

N:o 89.

Af herr **S. M. Olsson** i Sörnäs, om ändring i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Med anledning af väckta motioner n:o 49 och n:o 139 aflät lagskottet år 1888 i sitt utlåtande n:o 43, 4, punkt. följande: »att Riksdagen ville, med anledning af herrar J. Eliassons och S. M. Olssons motioner i skrifvelse anhålla, det tacktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att, der landtbo eller arrendator af jord eller boställe, hvilken enligt mom. 1 af § 57 i nämnda förordning skall erlägga kommunalutskylder för den af honom brukade fastighet, saknar tillgång till deras gäldande, jordegaren eller boställsinnehafvaren skall vara pliktig att betala samma utskylder».

Detta skrifvelseförslag bifölls enhälligt i Andra Kammaren, men afslögs uti den Första, hvarför frågan sålunda förföll. Då jag emellertid hyser den förhoppning, att Första Kammaren icke längre skall motsätta sig en så billig anhållan, och de skäl, som uti motionerna äfvensom motiveringen af ofvannämnda utskotts utlåtande, hvilket jag anhåller få åberopa, ännu i hög grad kvarstå, så har jag icke tvekat att ännu en gång påkalla Riksdagens uppmärksamhet;

Och jag vågar därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det tacktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring till förordningen om

kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att der landtbo eller arrendator af jord eller boställe, hvilken enligt mom. 1 af § 57 i nämnda förordning skall erlægga kommunalutskylder för den af honom brukade fastighet, saknar tillgång till deras gäldande, jordegaren eller boställsinnehafvaren skall vara pliktig att betala samma utskylder.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 30 januari 1892.

S. M. Olsson
i Sörnäs.

N:o 90.

Af herr N. Nilsson i Skärhus, om ändrad lydelse af § 58

mom. 3 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Enligt § 3 af gällande bevillningsstadga skall all fast egendom uppskattas till sitt verkliga värde, och enligt § 5 af samma stadga skola särskilda värden, slutande å fulla hundratal kronor, åsättas jordbruksfastighet för hvarje hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flera brukningsdelar eller afsöndring af jord derifrån egt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring;